

Ds. Arjan van Groos (1962 - 2014)
Tekst: 1 Korinthiërs 11, 25b
Ochtenddienst
H. Avondmaal

Broeders en zusters,

- 1 Zingen: Psalm 105 : 1 en 2**
- 2 Lezing van de wet**
- 3 Zingen: Gezang 154 : 1 en 2**
- 4 Gebed voor vergeving van de zonden en vernieuwing door de Heilige Geest**
- 5 Schriftlezing: Genesis 15 : 1 - 20**
- 6 Tekst: 1 Korinthiërs 11 : 25b**
- 7 Woordbediening**
- 8 Zingen: Psalm 105 : 5 en 6**
- 9 Dankzegging en voorbede**
- 10 Collecte**
- 11 Zingen: Psalm 105 : 20 en 21**
- 12 Klaarmaken tafel: Gezang 179a**
- 13 Tijdens de viering: Lied 358, Gezang 48 , Psalm 122**
- 14 Slotzang: Gezang 17 : 1 en 2**

Geliefde gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, groot en klein,

Jongens en meisjes, als jullie aan iemand iets heel bijzonders beloven. Bijvoorbeeld dat iemand over twee weken op je verjaardagfeestje mag komen, dan wil hij of zij daar heel graag een soort bewijs van hebben. Wat voor bewijs kan dat zijn? Nou bijvoorbeeld een kaart met daarop een uitnodiging. Menig kind holt naar mama toe als hij een uitnodiging voor een feestje heeft ontvangen: ‘Mama kijk eens, ik mag naar het feestje van Piet!’ Of naar het feestje van Jeanet of wie er ook maar jarig is binnenkort. Het feestje is nog helemaal niet begonnen, maar je bent toch al blij. Want jij mag daar naar toe. Kijk maar! Want ik heb een uitnodiging. De jarige zelf heeft die uitnodiging helemaal niet nodig. Die weet wel wie hij op zijn feest wil hebben en hij weet ook wel

dat kinderen altijd naar zo'n feestje komen als ze zijn uitgenodigd. De uitnodiging is bedoeld voor degene die op het feest mag komen. Voor dat kind en ook voor zijn moeder is dat het bewijs dat hij ook is uitgenodigd.

Zo was dat ook bij Abraham. Bij dat bloederige verhaal. Een koe helemaal door midden gesneden. Een geit door midden gesneden. En een ram, een mannetjesschaap door midden gesneden. En dan nog eens een tortelduif en een jonge duif die door Abraham gedood moesten worden. Zeker de koe, de geit en de ram, waren kostbare dieren. Ze moesten drie jaar oud zijn. Dan zijn het jong volwassen dieren. In de kracht van hun leven. Als de dieren jong zijn kosten ze vooral geld. Ze hebben wel eten nodig, maar leveren nog niets of nauwelijks wat op aan melk of wol. Als ze drie jaar zijn, dan gaan ze geld opbrengen. Maar Abraham moet ze nu slachten. Dat zal ook een flink wat werk zijn geweest. Drie beesten doormidden snijden. Het zal ook wel niet een fris gezicht geweest zijn. Al dat bloed. Vliegen die er op af kwamen. En we lezen zelfs over roofvogels die van het vlees willen pikken. Maar Abraham snijdt ze doormidden en hij legt van ieder dier één stuk aan de linkerkant en het andere stuk aan de rechterkant. Eerst van de koe, daarna van de geit en daarna van de ram. Tenslotte legt hij ook nog één duif links en de andere rechts.

Nu gebeurde het vaker in de dagen van Abraham dat er zo'n bloedstraat werd aangelegd. Bijvoorbeeld als twee mensen een belangrijk verdrag met elkaar gesloten hadden. Dan liepen die twee mensen samen over dat bloedpad. En de betekenis daarvan was dat als je je niet aan het verdrag zou houden dat het je dan zou vergaan als deze dieren. Het kon ook zijn dat iemand er alleen door ging, omdat hij daarmee zijn belofte kracht wilde bijzetten. Zoals dat bij Abraham het geval was. De Here had Abraham beloofd dat zijn nakomelingen zouden zijn als de sterren van de hemel. Ook had de Here beloofd dat Abraham het land Kanaän in bezit zou krijgen. Maar dat leek zo onwaarschijnlijk en daarom vroeg Abraham om een teken van God, zodat hij er zeker van kon zijn dat God zijn belofte waar zou maken. En dus deed God wat wel meer gebeurde bij een heel belangrijke belofte. Hij ging over de bloedstraat. Een brandende fakkel en een rokende oven die God die aanwezigheid van God aangaven gingen tijdens de diepe slaap van Abraham over de bloedstraat. Zo maakte God aan Abraham duidelijk dat hij er niet aan hoefde te twijfelen of God zou hem dit land in bezit geven. De dood

en het bloed van deze dieren waren de garantie van de betrouwbaarheid van Gods belofte aan Abraham.

In onze tekst lezen we over de viering van het Laatste Avondmaal door onze Heer Jezus Christus. Aan het einde van de maaltijd heeft de Heer de beker met wijn genomen en Hij zie toen: 'Deze beker is het nieuwe verbond dat door mijn bloed gesloten wordt.' Letterlijk staat er: 'Deze beker is het nieuwe verbond in het bloed van mij.' De beker is natuurlijk niet het verbond zelf. Deze beker is het symbool van dat nieuwe verbond. En dan niet vanwege de speciale betekenis of vorm van de beker zelf, maar vanwege de inhoud van de beker. Want deze beker bevat het bloed van de Here Jezus zelf.

En deze beker met het symbolische bloed van de Heer Christus dient hetzelfde doel, als het bloed van de dieren in de bloedstraat van Abraham. Ze geven zekerheid. Ze zijn een garantie dat hetgeen God beloofd heeft ook echt waar is. God zelf heeft die garantie niet nodig. Hij weet wat Hij beloofd heeft en daar staat Hij voor de volle honderd procent achter. Maar omdat God, en dan zeg ik het met de woorden van art. 33 van de NGB, met ons onverstand en de zwakheid van ons geloof rekening houdt, heeft Hij ons dit brood en deze beker gegevens als tekens van een nieuw verbond. Een verbond van genade. Een verbond van vrijspraak. Een verbond van eeuwig leven. Een verbond van eeuwig geluk en eeuwige vrede met God, met onze naaste en zelfs met onszelf. Een verbond dat zo onvoorstelbaar rijk is, dat je niet kunt geloven dat God die allemaal aan u, aan jou en aan mij belooft. Vier dan zo het Heilig Avondmaal dat Jezus Christus uit liefde voor ons heeft ingesteld opdat we daardoor een betrouwbaar onderpand hebben van zijn hartelijke liefde en trouw.

Amen